

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 120/2012
30.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Novice Pekovića, Predraga Gligorijevića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. D.M., zbog krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1028/12 od 19.12.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3499/2012 od 26.09.2012. godine, u sednici veća održanoj 30.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1028/12 od 19.12.2012. godine, kao osnovan i UTVRĐUJE da je pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3499/2012 od 26.09.2012. godine povređen krivični zakon – član 369. tačka 1. ZKP, u vezi člana 138. stav 2- i 1. KZ u korist okr. D.M.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 14304/2010 od 12.01.2012. godine okr. D.M. oglašen je krivim zbog krivičnog dela ugrožavanja sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od osam meseci.

Odlučujući o žalbi branioca okrivljenog, Apelacioni sud u Beogradu je presudom Kž1 3499/2012 od 26.09.2012. godine, uvažanjem žalbe i po službenoj dužnosti, preinačio prvostepenu presudu i, na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, okr. D.M. oslobodio od optužbe za krivično delo ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ.

Protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3499/2012 od 26.09.2012. godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 1028/12 od 19.12.2012. godine, zbog povrede krivičnog zakona - član 369. stav 1. tačka 1. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži i utvrdi da je navedenom presudom povređen krivični zakon u korist okrivljenog D.M.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. st. 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okr. D.M. i branioca, adv. V.V., na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda zahteva, našao:

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je drugostepenom presudom povređen krivični zakon – član 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 138. st. 2. i 1. KZ.

Naime, drugostepeni sud je okrivljenog D.M. oslobodio od optužbe za krivično delo ugrožavanja sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ, nalazeći da u njegovim radnjama nema obeležja tog krivičnog

dela, s obzirom da je okrivljeni oštećenima uputio uslovnu pretnju koja, zbog toga, nije bila podobna da kod njih izazove osećaj ugroženosti.

Ovakav stav Apelacionog suda u Beogradu je, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, neprihvatljiv iz sledećih razloga:

Krivično delo ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 1. KZ čini onaj ko ugrozi sigurnost nekog lica pretnjom da će napasti na život ili telo tog lica ili njemu bliskog lica, dok je stavom 2 istog člana propisan kvalifikovani oblik ovog dela – kada je delo iz stava 1. učinjeno prema više lica ili ako je delo izazvalo uznemirenost građana ili druge teške posledice.

Predmetno krivično delo je svršeno kada je pretnjom stvoren osećaj ugroženosti kod lica kome, odnosno kojima se pretilo. Pri tome je za postojanje dela bitno da se radi o ozbiljnoj pretnji koja kod pasivnog subjekta izaziva nespokojsvo, uznemirenje ili strah za život i telesni integritet.

Iz činjeničnog opisa radnje okrivljenog datog u optužnom aktu proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ, jer je okrivljeni kritičnom prilikom, držeći ruku iza leđa u predelu pojasa, oštećenima uputio direktnu pretnju „da će im prosuti mozak ako otkupe još jedan kilogram kajsija ili ako nešto progovore ili mu nešto opsuju“.

Prema stanovištu Vrhovnog kasacionog suda, kada se pretnja da će se napasti na život ili telo nekog lica uslovljava nepreduzimanjem radnji koje su obeležje svakodnevnih, redovnih, životnih aktivnosti (ako nešto progovore) ili egzistencijalnih aktivnosti (ako otkupe još jedan kilogram kajsija, a oštećeni se bave otkupom kajsija) onda se pretnja ne može smatrati ni budućom ni uslovnom, već neposrednom.

Ovako upućena pretnja, pri čemu je okrivljeni držao ruku iza leđa, kao da ima oružje u ruci, a po izjavama oštećenih radi se o licu za koga od ranije znaju da je više puta krivično odgovarao, nesumnjivo je kod oštećenih izazvala osećaj ugroženosti, što je dovoljno za postojanje predmetnog krivičnog dela, pa je drugostepeni sud, donošenjem oslobađajuće presude, povredio krivični zakon u pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, na šta se osnovano ukazuje u podnetom zahtevu.

Nalazeći, iz iznetih razloga, da je presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 3499/2012 od 26.09.2012. godine povređena odredba člana 369. tačka 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je utvrdio da je tom presudom povređen zakon u korist okrivljenog, ne dirajući u pravosnažnu odluku protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut i, na osnovu člana 425. stav 2. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović, s.r.

sudija

Nevenka Važić, s.r.